Główne kierunki zmian sektora usług transportu drogowego w Polsce po wejściu do Unii Europejskiej

Cel pracy: Próba określenia głównych kierunków zmian zachodzących w transporcie drogowym po wejściu do UE

Plan pracy

Wstęp

Rozdział 1. OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA TRANSPORTU DROGOWEGO
1.1. Specyfika transportu drogowego
1.2. Polityka transportowa (na czym polega, co to jest)
1.3. Popyt i podaż na usługi transportowe (istota potrzeb i źródła)
1.4. Infrastruktura drogowa

Rozdział 2. ANALIZA PRZEDSIĘBIORSTWA TRANSPORTU DROGOWEGO

2.1. Regulacje prawne w zakresie funkcjonowania przedsiębiorstw transportu drogowego
2.2. Analiza przewozów w polskim systemie transportu drogowego (tabele, dane 2000 – 2006, % udział w przewozach ogółem wszystkie gałęzie a drogowy wytłuścić)
2.3. Analiza przedsiębiorstw transportowych z udziałem kapitału zagranicznego
2.4. Uwarunkowania przedsiębiorstwa (licencje)

Rozdział 3. Branża TSL (transport, spedycja, logistyka) w Polsce po akcesji
3.1. Działalność międzynarodowa firm transportowo – logistycznych
3.2. Oferty i plany rozwoju – ocena działalności po wstąpieniu do Unii Europejskiej
33. Bariery działalności i rozwoju rynku

Zakończenie

Bibliografia

Z obserwacji zdarzeń nam współczesnych i tych z przeszłości wynika, iż transportowanie jest zajęciem na trwałe związanym ze sposobem bytowania (człowieka w ekumenie. Odnosi się to zarówno do przemieszczania się samych ludzi, jak i przenoszenia-transportowania przez nich rzeczy.[1]

Pojęcie transportu używane jest w trzech znaczeniach: czynnościowym, jako czynność polegającą na przemieszczaniu, podmiotowym, jako działalność wydzielona z innych czynności (np. przemysłowych, rolnych, handlowych), rzeczowym, jako wyposażenie materialne służące przemieszczaniu.[2]

Transport w ujęciu czynnościowym ma synonimy – w większości języków są to odpowiedniki polskich słów komunikacja, przewóz i łączność. Dyskusja dotycząca związku tych terminów była szczególnie intensywna w latach 70. XX wieku. Choć nie zakończyła się jednoznacznym wynikiem, to przyczyniła się do uporządkowania terminologii ekonomiki transportu.[3] W późniejszych latach badania ekonomiki transportu w większym stopniu skupiły się na złożonych problemach realnej sfery transportu, a problemy terminologiczne nie były już przedmiotem szerzej prowadzonej dyskusji.

Wspomniany spór terminologiczny dotyczył relacji pojęć transport-komunikacja, które może mieć przynajmniej pięć znaczeń, jako:[4]

- dziedzina przekazywania wiadomości – w odróżnieniu od transportu jako dziedziny przemieszczania osób i ładunków, w tym znaczeniu komunikacja jest synonimem łączności,
- pojęcie obejmujące zarówno przemieszczanie osób i ładunków (transport), jak i wiadomości (łączność),
- pojęcie obejmujące całość stosunków ludzi do siebie albo tylko tę ich część, która ma na celu wymianę dóbr,
- termin oznaczający wszelki ruch zorganizowany – w odróżnieniu od niezorganizowanego, który miałby cechować transport,
- pojęcie oznaczające przekazywanie informacji w rozumieniu przyjętym przez cybernetykę.

---

[1] Praca zbiorowa pod red. T. Szczepaniaka, *Transport i spedycja w handlu zagranicznym*, PWE, Warszawa 2002, s. 13

[2] W. Grzywacz, J. Burnewicz, *Ekonomika transportu*, [w:] E. Mendyk, Ekonomika i organizacja transportu, WSL, Poznań 2002, s.15-16

[3] Ibidem, s.15-16

[4] A. Piskozub, *Ekonomika transportu. Podstawy metodologiczne*, [w:] Praca zbiorowa pod red. W. Rydzkowskiego i K. Wojewódzkiej-Król, B. Pawłowska, *Zewnętrzne koszty transportu*, Wydawnictwo Uniwersytetu Gdańskiego, Gdańsk 2000, s. 9-10

To jest gotowa, obroniona praca. Gdyby chcieli Państwo zlecić napisanie zupełnie nowej pracy, to zapraszamy na stronę pisanie prac - sprawdzony serwis!